

[Janne Normann]

Det kommer næppe bag på fremskridtspartiets ordfører, at det radikale venstre også denne gang afviser forslaget. Det lyder ganske vist meget kønt med Danmarks Frie Radio, og vi kan også være enige i nogle af bemærkningerne om det politiske radiatoråd og det uheldige ved politisk styring. Men når der ikke er noget bedre at sætte i stedet, skal man ikke tage et sådant beslutningsforslag til sig. Jeg ved godt, at det ikke skal være i stedet for Danmarks Radio, det skal være et supplement, men vi har ikke nogen tro på, at der er behov for et supplement af den art, som hr. Mogens Voigt her har skitseret.

Der tales så meget om monopolet, og monopoler er normalt noget stygt noget. Vi hyl-der også princippet, også i journalistik, om ædel kappestrid, men en sådan har vi jo allerede. Monopolet spolerer ikke den ædle kappestrid i Danmarks Radio, hvor der er en vældig konkurrence mellem de forskellige afdelinger, en konkurrence, som vi synes fungerer vældig fint.

Det er ikke ensbetydende med, at alt er lutter idyl i Danmarks Radio. Vi tror også, at der stadig skal forbedringer til, og vi tror også, at man måske engang skal ændre styrelsesloven, men vi imødeser altså med forventning, hvad mediekommissionen måtte komme med om Danmarks Radio. Der er forhåbentlig en chance for, at dette folketing i bred enighed kan vedtage en mere effektiv styrelseslov for disse medier.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Vi hører så tit om konkurrencen mellem afdelingerne. Jeg vil godt spørge, om fru Janne Normann vil give mig et bud på, hvem der f.eks. konkurrerer med børne- og ungdomsafdelingen i Danmarks Radio. Er det nyheds- og aktualitetsafdelingen, eller er det underholdningsafdelingen? Er der inden for monopolmediet en konkurrent f.eks. til denne afdeling? Jeg kunne nævne andre, men skal her gøre det kort og nøjes med denne.

(Kort bemærkning).

Janne Normann (RV):

Ja, det er der da masser der gør. Børn ser jo andet end børne- og ungdomsudsendelser,

ligesom der er voksne, der ser børne- og ungdomsudsendelser. Der er radioen, der konkurrerer, der er Shu-bi-dua, der er fodboldkampe og underholdningsprogrammer, og der er Otto Leisner og provinsafdelingen. Der er masser af konkurrence!

Mogens Voigt (FP):

Det er rigtigt, som hr. Søren Hansen sagde, at det kan ikke være overraskende for mig, at socialdemokratiet ikke støtter forslaget. Jeg vil da godt sige til hr. Søren Hansen, at der efter min opfattelse ikke er nogen, der er for store til at være venlige og høflige, men der er tilsyneladende nogle, der er for små. Når jeg siger det, er det, fordi hr. Søren Hansen udlagde det, som om det skulle være nogle mærkværdige væsener, vi vil have til at styre denne nye radio, og det synes jeg er en urimelig beskrivelse af forslaget. Det er jo ganske klart beskrevet i forslaget, hvem vi ønsker skal lede en sådan radio, og jeg synes ikke, man kan tillade sig at kalde den samlede danske journaliststab her i landet for nogle mærkværdige væsener.

Hr. Søren Hansen har ret i, at vi ønsker, det skal være en radio uden politisk indflydelse. Vi har jo set i DRR, hvordan det foregår – jeg skal måske for en ordens skyld sige, at DRR står for Danmarks Røde Radio – og vi har set, hvad det betyder, at man har et radiatoråd, der er valgt rent politisk.

Hr. Flemming Jensen kom efter min opfattelse med noget meget positivt, da han sagde, at tiden nu nok var inde til, at vi fik en samkøring af de forskellige forslag, vi efterhånden har haft til behandling; deri er jeg ganske enig. Jeg må opfatte hr. Flemming Jensens indlæg som en invitation til et samarbejde om et fælles forslag. Det kan ikke nås i denne samling, men muligvis i næste. Jeg kan kun sige til hr. Flemming Jensen – og det gælder i og for sig også hr. Øllgaard – at banker man på fremskridtsdøren og spørger, om vi vil medvirke til forskellige forslag, vi er enige i, er vi altid rede. Det er jo det, der har været problemet i samarbejdet med de konservative og venstre, at de hidtil ikke har villet tale med os om ting, som vi i bund og grund har været enige om. Men jeg betragter indlægget fra hr. Flemming Jensen som en ganske betydningsfuld ting, og jeg tror, der vil være basis for et fælles forslag.